

Tema gener 2012

VIDA

Angelo Roncalli nasqué d'una família humil a Sotto il Monte el 25 de novembre de 1881 i fou ordenat sacerdot el 1904. Esclatada la 1a. Guerra Mundial, hi prengué part com a infermer. Acabada la guerra, participà en l'Apostolat d'Acció Catòlica fins que, el 1925, va ser consagrat arquebisbe i enviat com a delegat apostòlic a Bulgària i més tard a Grècia. El 1944 fou nomenat nunci a París, on romangué fins al gener de 1953, en què va ser designat cardenal i patriarca de Venècia. Per l'octubre de 1958 fou elegit Papa com a successor de Pius XII, i prengué el nom de Joan XXIII. Aviat es guanyà la simpatia de la gent, creient o no. El seu gest amable, la seva rialla cordial, la seva figura patriarcal feren que tothom se li apropés amb confiança. Serà sempre recordat com el Papa que inicià el Concili Vaticà II, l'11 d'octubre de 1962, que tanta transcendència ha tingut i té per a l'Església. Veié que moltes coses en l'Església s'havien fet antiquades i volia que es fessin de manera nova i millor. De les seves encíclics, destaquem la «Mater et Magistra» (1961) i la «Pacem in terris» (1963) pel ressò que tingueren. S'adormí en el Senyor el 3 de juny de 1963, després de quatre anys i mig de pontificat. El record del bon Papa Joan continua viu i fresc com les flors que diàriament es renoven a la seva tomba.

ESCRITS

- Un dia sense pregària és com el cel sense sol, o un jardí sense flors.
- L'Església de Crist, i amb ella tots aquells que en participen dels seus anhels de caritat universal, és present allí on es juguen els destins dels pobles, on es treballa i es pateix.

DECÀLEG DE LA SERENITAT

- I. Tan sols per avui, intentaré de viure la jornada sense voler resoldre el problema de la meua vida, tot d'un cop.
- II. Tan sols per avui, tindrè la millor cura del meu aspecte: cortès en el meu fer, no criticaré ningú, ni

pretendré millorar ningú, ni tampoc disciplinar ningú, sinó tan sols a mi mateix.

III. Tan sols per avui, seré feliç en la certesa que he estat creat per a la felicitat, i no sols en l'altre món, sinó també en aquest.

IV. Tan sols per avui, m'adaptaré a les circumstàncies, sense pretendre que aquestes s'adaptin als meus desigs.

V. Tan sols per avui, dedicaré deu minuts del meu temps a una bona lectura, recordant que, com l'aliment és necessari per a la vida del cos, també la bona lectura ho és per a la vida de l'ànima.

VI. Tan sols per avui, faré una bona obra sense dir-ne res a ningú.

VII. Tan sols per avui, faré una cosa, almenys, que no em plagui de fer; i si em sentís ofès en els meus sentiments, procuraré que ningú no ho sàpiga.

VIII. Tan sols per avui, em faré un programa detallat. És possible que no el compleixi totalment; però sí que el redactaré. I em guardaré de cometre dues calamitats: la pressa i la indecisió.

IX. Tan sols per avui, creuré fermament -encara que les circumstàncies em demostrin el contrari- que la bona providència de Déu s'ocupa de mi, com si ningú més no existís en el món.

X. Tan sols per avui, no tindrè cap mena de temença. Particularment, no en tindrè de gaudir de tot allò que és bonic i també de creure en la bonesa.

PAU

(Context de guerra, deportacions dels jueus): "ara més que mai, certament més que en els segles passats, ens cal servir l'home com a home i no solament els catòlics; ens cal defensar, abans de tot i on sigui, els drets de la persona humana i no solament aquells de l'Església catòlica".

GESTOS

Quan va visitar la presó de Regina Coeli, el Papa va demanar que els presos poguessin sortir de llurs cel·les. Va pronunciar una al·locució al pati central de la presó. Va evocar, per exemple, el record d'un cosí seu que caçava sense permís i que, detingut per un carrabiner, havia conegut la presó. A aquests presos lladres, assassins, seductors, el Papa va dir-los la seva alegria d'haver-los visitat: "He vingut, m'heu vist; he fitat els meus ulls dins els vostres ulls, he posat el meu cor prop del vostre cor. Aquest encontre, estigueu-ne segurs, restarà profundament gravat al meu cor."

Entre els presos que van poder apropar-se al Papa hi havia dos assassins. Un d'ells, després d'haver besat l'anell de Joan XXIII, va alçar cap a ell una mirada desconhortada: «Les paraules d'esperança que heu pronunciat, valen també per a mi que sóc un pecador tan gran?»

Per tota resposta el Papa es va inclinar cap al criminal i el va abraçar...

HUMOR

Fent al·lusió a les seves freqüents sortides del Vaticà: "Diuen que surto massa durant el dia. Molt bé! Sortiré de nit."

MÀXIMES PREFERIDES

"Unitat en les coses necessàries, llibertat en les dubtoses, caritat en tot"

QÜESTIONARI

* Per què us sembla que s'anomena a Joan XXIII el Papa de la Pau?

* De quina manera podem, nosaltres, expressar i viure aquestes actituds de senzillesa i de bondat, en què va destacar tant el Papa Joan?

* Podem dir que aquestes virtuts són evangèliques? En què ens fonamentem per dir-ho?

Bibliografia:

ALBERIGO, Giuseppe: *Angelo Giuseppe Roncalli. Joan XXIII*. Ed. Claret.

(Anotacions del traductor Josep M. Alentà)